

B I U L E T Y N

CENTRALNEGO INSTYTUTU OCHRONY PRACY

ROK II

1952

Nr 6

REDAGUJE KOMITET REDAKCYJNY CENTRALNEGO INSTYTUTU OCHRONY PRACY

Komisja oceny projektów i prac naukowych CIOP

Zagadnienia opracowywane w CIOP odznaczają się bardzo wielką różnorodnością.

Państwo socjalistyczne w trosce o dobro człowieka dąży do stworzenia takich warunków pracy, które by zapewniały nie tylko bezpieczeństwo i higienę, lecz również udostępniały masom pracującym korzystanie z nowej, socjalistycznej techniki we wszystkich działach pracy.

Skupienie w Instytucie sił naukowych, technicznych i pomocniczych o wysokich i wszechstronnych kwalifikacjach nie zawsze da się przeprowadzić. Dlatego jednym ze sposobów dokształcania kadr na terenie CIOP jest stosowanie systemu kolektywnej pracy. Pozwala to również na dokładniejszą i bardziej precyzyjną analizę wyników, dokonanych w pracach badawczych Instytutu.

Praktyka wykazała, że system indywidualnej oceny wyników prowadzi do popełniania błędów. Pomimo najlepszej woli i starań pracownika, wykonywającego postawione zadanie, oraz kierownika zakładu lub działu, powołanego do oceny i akceptacji — prace mogą posiadać liczne usterki.

W trosce o osiągnięcia najwyższego poziomu prac, godnego socjalistycznego postępu technicznego, dyrektor naczelny CIOP powołał zarządzeniem z dn. 4 grudnia 1951 r. Komisję do Oceny Prac i Projektów wykonanych w CIOP.

Poza stałym składem komisji — na poszczególne posiedzenia są zapraszani członkowie niestali, spośród specjalistów danego zagadnienia: naukowcy, inżynierowie praktycy i przodujący robotnicy. Prace referują pracownicy CIOP, którzy opracowali lub rozwijali, postawione sobie w planie problemy, oraz koreferenci (jeden lub więcej). Po szczegółowej analizie i dyskusji komisja stawia wnioski co do przyjęcia, odrzucenia lub wprowadzenia zmian w omawianych pracach.

Już pierwsze posiedzenia Komisji dały bardzo cenne doświadczenia. Okazało się, że niektóre prace były nieprawidłowo wykonywane pod względem metodologicznym. Inne znów zbyt rozszerzały zagadnienia wtórne w stosunku do tematu zasadniczego.

Na jednym z posiedzeń Komisji przedstawiono pewne bardzo interesujące i ważne opracowanie konstrukcyjne. Było ono przedyskutowane przed tym zarówno w naszych komórkach konstrukcyjnych, jak i warsztatowych. Wydawało się, że znaleziono doskonałe rozwiązanie. W początkach dyskusji na Komisji panowało przekonanie, że jej rola ograniczy się w tym przypadku jedynie do formalnego przyjęcia projektu. Tymczasem po szczegółowej analizie majstrowie pracujący w CIOP zwrócili uwagę na tak poważne braki techniczne, że Komisja poleciła zmianę projektu w zasadniczych elementach. Opracowanie to będzie wymagać

współpracy wszystkich członków Komisji, biorących udział w tym posiedzeniu.

W innym przypadku opracowano bardzo pomysłowe zabezpieczenie robotnika przed wypadkiem przy czyszczeniu zbiorników. Kolektywna analiza w obecności zaproszonych fachowców wykazała, że zabezpieczenie to jest bardzo dobre, lecz tylko w odniesieniu do małych zbiorników, natomiast przy pracy w dużych zbiornikach z różnych względów nie może być ono stosowane.

Jako wtórne, lecz odrębne zagadnienie z tej grupy tematów, wypłynęła konieczność znalezienia odpowiedniego tworzywa lub impregnatu do tkanin, np. do pasów monterskich. Okazało się, że konstrukcja pasów została opracowana bezbłędnie. Trzeba jednak wziąć pod uwagę, że pasy z normalnej tkaniny pod działaniem potu ulegają bardzo szybkiemu i niewidocznemu butwieniu. Butwienia tego nie można wykryć za pomocą metod stosowanych w terenie.

Na tych paru przykładach widzimy, że kolektywna praca KOPPN wpływa konkretnie na pogłębienie i podniesienie wartości opracowywanej tematyki i zmusza poszczególnych pracowników Instytutu do bardzo poważnych studiów nad rozwiązywaniem zagadnieniami. Z kolei system ten skłania do nawiązywania ścisłych kontaktów i współpracy z fachowcami — praktykami z przemysłu i do przeprowadzania wstępnych narad z robotnikami, którzy będą korzystać w praktyce z opracowań Instytutu.

Doświadczenia z posiedzeń Komisji doprowadziły do ustalenia konieczności kolektywnej dyskusji nad założeniami — jeszcze przed przystąpieniem do pracy badawczej. Dopiero po przyjęciu tych założeń przez Komisję — można będzie przystąpić do szczegółowego opracowywania projektu. Postanowienie to jest dowodem bardziej samokrytycznego podejścia do tematyki, wymagającej głębokiej analizy wstępnej co do celowości i realnych możliwości osiągnięcia pozytywnych wyników podjętej pracy.

Projekty i prace całkowicie przyjęte są niezwłocznie wdrażane w przemysł. Prace przyjęte z zastrzeżeniami lub odrzucone wracają do właściwych komórek Instytutu, celem uzupełnienia lub przerobienia w ustalonych przez Komisję terminach.

Z tej krótkiej notatki informacyjnej można wywnioskować, że CIOP wprowadzając metody kolektywnej oceny projektów i prac naukowych — udoskonala sposoby swojej pracy w kierunku przyczyniania się do pogłębienia postępu technicznego i zapewnienia robotnikowi możliwie bezpiecznych warunków pracy.

B. M-R.